

RODZIC JAKO DORADCA DZIECKA W PLANOWANIU DALSZEGO KSZTAŁCENIA

80% uczniów wskazuje rodziców jako najlepszych doradców (badania KOWEziU)

Rodziców - doradców można podzielić na 3 grupy:

1. **rodzice dyrektywni** - uważają, że oni wiedzą najlepiej, jaki zawód powinno wybrać ich dziecko. Robią to „za dziecko”, mogą więc popełnić wiele błędów.
2. **rodzice partnerzy**, którzy nawiązują dialog; dziecko jest uznawane przez nich za jednostkę twórczą i samodzielną, która potrafi pokierować własnym losem, ale w pewnych sytuacjach może potrzebować pomocy.
3. **rodzice liberalni**, którzy nie wtrącają się, pozostawiają dziecku wolną rękę i swobodę działania; nie oceniają, nie kontrolują, nie pouczają i nie dają żadnych rad. W tej grupie mamy dwie kategorie rodziców:
 - biernych - uważają, że są niekompetentni, nie znają zawodów, szkół i wobec tego nie mogą pomóc,
 - wspierających - wiedzą, że ich dzieci poradzą sobie najlepiej, oni pobudzają je do aktywności, są cierpliwymi słuchaczami, zwiększają ich poczucie bezpieczeństwa i zaufania do własnych sił.

POTENCJAŁ DZIECKA

Zdolności - można traktować jako pewną sprawność do wykonywania czynności lub możliwości, dzięki którym człowiek zdobywa wiadomości, umiejętności, sprawności . Wyróżnia się zdolności ogólne, do których zalicza się inteligencję, spostrzegawczość, wyobraźnię, zręczność i zdolności specjalne ukierunkowane przedmiotowo, np. językowe, matematyczne, muzyczne, plastyczne, techniczne czy sportowe. Zdolności stanowią te różnice między ludźmi, które decydują o niejednakowych rezultatach w uczeniu się i działaniu przy jednakowej motywacji

Umiejętności - rozumiane są jako „gotowość do świadomego działania, oparta na wiedzy oraz konkretnym ruchowym opanowaniu określonych czynności z możliwością dostosowania ich do zmiennych warunków. Umiejętności ponadzawodowe (np. umiejętności komunikacyjne, radzenie sobie ze stresem, wyszukiwanie informacji, zarządzanie czasem, planowanie). Umiejętności zawodowe (związane z konkretnym zawodem)

Wartości - to podstawowe kryterium – przewodnik w kształtowaniu postaw człowieka w stosunku do wydarzeń, zjawisk, przedmiotów i ludzi. Wartości należą do podstawowych ludzkich przekonań . Są źródłem motywacji i osobistych standardów działania w danej dziedzinie, świadomym wyobrażeniem tego, co jest godne pożądania, na zdobyciu czego człowiekowi najbardziej zależy.

Temperament - to zespół względnie stałych cech, takich jak: tempo procesów psychicznych, pobudliwość, siła i szybkość reagowania, dotyczy głównie emocji i czynności ruchowych przejawiających się w różnych formach działania jednostki (m. in. w aktywności, podatności na zmęczenie, odporności na stres, stałości uczuć). Jest najbardziej biologiczną częścią osobowości człowieka. Podłoże temperamentu stanowi układ nerwowy . Cechy temperamentu uzależnione są od odziedziczonych i wrodzonych właściwości układu nerwowego i tylko w nieznacznym stopniu są podatne na wpływy otoczenia . Przykład: jedni potrafią długo wykonywać monotonne zajęcie, nie odczuwając znużenia, innych po minucie dopada zniecierpliwienie i zniechęcenie.

Cechy charakteru - słowo charakter oznacza względnie trwałe właściwości postępowania człowieka, w których wyraża się jego stosunek do innych ludzi, do samego siebie, do własnego działania. O ile cechy temperamentu są uwarunkowane czynnikami genetycznymi i raczej nie ulegają modyfikacji, o tyle cechy psychiczne składające się na charakter można kształtować, można nad nimi pracować. Właściwości charakteru możemy określić poprzez samoobserwację, czyli analizę stosunku, jaki mamy do siebie, szkoły, innych ludzi i rzeczy.

Możliwości intelektualne - jakie ma zasoby wiedzy i umiejętności? Jak dziecko uczy się? Jak sobie radzi z nauką szkolną? Jakie ma oceny szkolne? Czy jego możliwości intelektualne są adekwatne do wymagań stawianych przez wybraną szkołę? Czy da sobie radę z nauką w szkole ponadpodstawowej?

Zainteresowania- specyficzne nastawienie poznawcze i emocjonalne na przedmioty i zjawiska w rzeczywistości.

Stan zdrowia - jeśli dziecko jest pod opieką jakiejś specjalistycznej poradni, to trzeba zapytać lekarza, czy nie ma przeciwwskazań do wykonywania wybranego przez dziecko zawodu; warto poznać przeciwwskazania do wykonywania zawodu, który dziecko chce wybrać i sprawdzić czy zawód, który wybierze dziecko nie jest w kolizji ze stanem jego zdrowia